

גם גליץ נפלו

היריעה המוטעית על מותו של נשיא בית המישפט העליון לשעבר, שימעון אגרנט, הקפיצה גם את מערכת החדשות של נגי"צה"ל. כמו רבים אחרים, קראו גם עורכי החדשות של התחנה הצבאית את היריעה המזוהה, שהופיעה במדור רכילות של הארץ.

עורכי היומנים התחילו לתדרך כתבים בירושלים ובתל-אביב, כדי להכין סקירה מקיפה על דמותו של האיש ועל פועלו. בין השאר התקשרו מנגי"צה ל גם למאיר שמגר, נשיא בית המישפט העליון, הודיעו לו את החדשה, וביקשו ממנו להתכונן לומר כמה דיבריהספר בשידור על אגרנט.

אחרי שנגרעו מעט מההכנות, התחילו לחשוב. הם חשבו שזה קצת מוזר שמות של אישיות חשובה יפורסם במדור רכילות, שלא תהיה ידיעה גדולה ורצינית, שלא תלווה בפרשנות, בדברי הסבר והספר. הם גם שמרלב לכך שאין מודעות אצל על מותו של אגרנט. אז העלו ברעתם, כמו רבים אחרים, שאולי הידיעה אינה נכונה.

במחלקת החדשות התלויטו לבדוק את אמתות הידיעה. טילפנו לכל עבר, עד ש-

מנחה גזית מי'פיק?

הגיעו לבית נכדתו של אגרנט, שאמרה בביטחון וברוגע: "סבא חי וקיים!" העורכים מיהרו להוריד את הכתבים מהסיפור. במקביל התקשרו עם שמגר ובישורו לו שאגרנט חי וקיים, ושזו היתה טעות. שמגר אמר: "תודה, עשיתם לי את היום."

★ ★ ★

מפיק מיקצועי ל.סופיסופ

אחרי מאבק קשה, מתיש ורבי-הפוכות, הגיעו הצדדים לידי הסכם ביניים. לתוכנית סופיסופ יהיה מפיק מיקצועי, לפי דרישת ועד עובדי עיתונות-הפקה.

עד כאן הכל בסדר. השאלה הנשאלת היא: מי יהיה המפיק?

הנהלת הטלוויזיה והנהלת הרשות מינו את גבי גזית, מנחה סופיסופ. גם כמפיק ועד עובדי עיתונות-הפקה התרגזו, וטען שלא יכול להיות לתוכנית יוקרתיית מפיק לא מיקצועי, והשבית כל קשר עם התוכנית.

הלאחץ, האיזמים והפעולה עזרו. הבעיה היא שקשה, כרגע, למצוא מפיק פנוי, שייקח תוכנית גדולה על כתפיו.

כרגע עומדות על הפרק שתי אפשרויות: למנות את מיירי הלוי-צוקרמן, עוזרת הפקה בתוכנית, כמפיקה. האפשרות השנייה: למנות את הנדב הפזן כמפיק התוכנית. חסון היה עד לפני שלוש שנים מנהל מחלקת הנידור של הטלוויזיה, ומאז שעזב תפקידו זה הפיק רק את תוכניות קדם-האירוויזיון. אבל ייתכן שגם אם ימצאו מפיק, לא תוכל

התוכנית לצאת בזמן אל המירקע. ומדוע? משום שבעת המלחמה ואישיתוף הפעולה עם התוכנית, לא בוצעו עבודות-ההכנה לתוכנית הראשונה. ניידת-שידור, שאמורה הייתה לצאת לצילומים, לא יצאה, והכל הוקפא.

★ ★ ★

הקרב על המנהל

הקרב על תפקיד המנהל הבא של הטלוויזיה הכללית תופס כיוונים חדשים בכל שבו.

השבוע מתמקדים הדברים ביוסף בראל, מנהל הטלוויזיה בערבית, השואף לתפקיד מנהל הטלוויזיה הכללית.

בראל יודע כמקורבו של יצחק נבון. שר-החינוך, שהוא השר הממונה על רשות-השידור, כבר רמז בצורה עבה שהוא מעוניין בבראל כמנהל-הטלוויזיה, במקומו של חיים יבין, המסיים את הקרנציה שלו בחדש דצמבר.

בראל מפנה כרגע את מירב מאמציה שישכנעו שלו לעבר הליכוד. הוא יודע שאם גם הליכוד וגם נבון יתמכו בו, סיכוייו כמעט בטוחים.

★ ★ ★

פירסום עצמי

אהרון הראל, יו"ר רשות-השידור, ואריה מקל, מנכ"ל, החליטו בצוותא להשתמש כרדיו ובטלוויזיה הממלכתיים כדי לפרסם את החלטות מליאת-הרשות והוועד המנהל שלה. יש לנו הכלים הכי טובים והכי חשובים לפירסום, ואנחנו לא משתמשים בהם לטובתנו, אמר הראל.

מנחה בראל סיכויים בטוחים?

ההודעה הראשונה מטעם הרשות פורסמה פעמיים בטלוויזיה ביום הראשון בערב - פעם כמבט ופעם בתוכנית הספורט עשור ראשון. הידיעה סיפרה על הסכם שחתמה רשות-השידור עם התאחדות לכדורגל, לשידורים בלעדיים לארבע השנים הקרובות. עבור כסף, כמובן.

★ ★ ★

סופרים למען סופרים

אהרון הראל, יו"ר רשות-השידור, כינס כלשיכתו את חברי אגודת-הסופרים, שבה תברה, בין השאר, גם נירה הראל, רעייתו של היו"ר. בישיבה נבחו גם חיים יבין ויוסף בראל, מנהלי הטלוויזיה בערבית ובערבית, ואריה מקל, מנכ"ל הרשות.

בישיבה הועלתה הצעה שהטלוויזיה תפיק סרטים דוקומנטריים על סופרים ומשוררים חשובים בארץ. תוך כדי שיחה על הסרטים, התלוצץ יבין ואמר שאינו בטוח אם לטלוויזיה זיה כוח-הארם הרוש כדי להכינם. מקל, הידוע כחוש-ההומור הציני שלו, ענה ליבין: "חיים, מה העצלנות הזאת? בצורה כזאת אני אשקול לא להמליץ עליך לקרנציה נוספת."

הגרזים, כידוע, הם אנשי-עסקים

המשך למסורת השטייטל, העיירה היהודית, שכל אורח שהגיע אליה מחו"ל היה לא פחות מנסיך, נשיא או פרופסור.

שבועיים אחרי ביקורו של אלגושווילי הגיע לארץ גרוזי אחר. אברהם ניר (ננקיש) והמיסטר, הביא איצה את ו'ה ג'ינג'י-חרוז, שרה-מיסטר האמיתי של גרוזיה, שבא בליווי גורם אלהבלידאני, הנושא את תפקיד ראש לישכת-המיסטר (אותו תפקיד ש-נשא אל-גושווילי).

השר הגרוזי האמיתי כבר לא התקבל על-ידי שימעון פרס ולא עלידי יצחק שמיר. אולם הוא התקבל בצורה חגיגית על-ידי השר שרון. בארוחת ערב, כטוב ליבו ביין, אמר בין היתר השר הגרוזי כי הוא מזמין את השר שרון לביקור-גומלין בברית-המועצות.

אריק שרון מסמל בעיתונות בברית-המערב עצות את הכיבוש הלכנוני, את הטבח בצברה ובשאתילה ואת הטבח בעזה - ודווקא הוא

ק לפני 20 שנה ערכו יהודי גרוזיה הפגנות סוערות בררישה להתיר להם לעלות למדינת-ישראל. איננו רוצים לחיות עם הגרוזים המדכאים אותנו, המפלים אותנו לרעה, והמתייחסים אלינו כאל בני-אדם סוג ב', אמרו, ואכן שרעי העלייה נפתחו והג' רוזים הגיעו בהמוניהם.

לפתע, כבמטה-דקסס, השתנה הכל: היהר דים יוצאי גרוזיה מוצאים קשר אחים בינם לבין הגרוזים בגרוזיה. הם נוסעים בהמוניהם לבקר את אחיהם בהרי קווקו ומומיינים אותם לביקור-גומלין בארץ. נשכחו הרדיפות, ה' התעללות, יחסים חסרי-כבוד - כולם אחים. סיפור אהבה.

יוצאי גרוזיה הפכו פתאום לנכס. כל שר

המכבדים בגרוזיה מידמיניים

המכבד את עצמו מחפש את קירבתם. המטרה: לארח נציג גרוזי מכובד, אם אפשר ברמה של תתישר לפחות.

איך הוזמן שרון לבקר בברית-המועצות?

ריים ואנשי-ציבור בארץ נופלים לא פעם קורבו לפנטזיות של יוצאי גרוזיה, הנובע מחוסר מידע על המצב האמיתי השורר בברית-המועצות בכלל ובגרוזיה כפ' רט.

בסוף יולי הגיע לארץ רפאל אלגושווילי, שהוצג על-ידי הכרה-כנסת אפריים גור (גור-שווילי) כשר-המיסטר של גרוזיה. אלגושווילי לי התקבל מייד ככבוד המגיע לשר ואף יותר: הוא נפגש עם ראש-הממשלה, יצחק שמיר ועם ממלא-מקום ראש-הממשלה, השר שימי עזון פרס.

עקב השתייכותו של חבריה-כנסת גור למיפלגת-העבודה, לא נפגש אלגושווילי, המכונה שריה-מיסטר, עם שריה-מיסטר-רוחה עשייה, אריק שרון, השייך למחנה האחר.

האמת היא שרפאל אלגושווילי בן ה-82, הוא אדם נחמד מאוד, אך מעולם לא היה שר. תפקידו האחרון לפני פרישתו לגימלאות היה סגן-שר, והיום הוא חבר לישכת-המיסטר. ההגזמה בחשיבותם של אורחים הפכה למ' גיפה של ממש במדינת ישראל. למעשה, זהו

* העולם הזה אימץ לעצמו את שם הארץ. כפי שהיא קרויה כפי חושביה: נהר ניה.

הד' יולי ונדלסן, שגדל ברוסיה, עדיין עומד על השם ברוסית: גרוזיה.

רוצים לעשות חיים

ל שולחנו של עורך העיתון בשפה הג'רוזית היוצא בישראל, אברהם ספיר (סיפאשווילי), מונחים עשרות מיכתבים של אנשי-ציבור, אמנים, שרים וספורטאים מג'רוזיה, רובם לא יהודים, המבקשים להזמין לביקור בארץ. גם הם מבטיחים קשרים. גם בשבילם הפכו לפתע היהודים מבני-אדם סוג ב' לאחים.

הסוד הוא פשוט: הגרוזים רוצים לעשות חיים בארץ, ולכן הם זוקקים להזמנה מישראל. היהודים בארץ מזמינים אותם, וכך הם הופכים לחשובים ולבעלי-השפעה בקרב השרים. אין להם, לאורחים מגרוזיה, מה למכור לישראל, למעט סיפורים, הקרובים מאוד למעשיות הברון מינכהאוזן.

כיום שבו נערכה קבלת-הפנים הממלכ'תית לאורחים מגרוזיה טבח העם הגרוזי את העם הקטן האבחזי בעיר סוחומי. אף אחד לא ביקש את תגובתם של הגרוזיים.

ארץ איזו מקהלה

אמרגן ויקטור פרייליך היה הגלאס'ן ששכר את מסך הברזל בעידן הגלאס'